

URUNK MENNYBEMENETELE

1-4 oldal

Olv.: ApCsel 1,1-11 – Ef 1,17-23 – Lk 24,46-53

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves testvérek! Urunk mennybemenetelének ünnepnapja van. Ez a mai ünnep Jézus Krisztus születésének, halálának és feltámadásának az eseményeire a mennyei pecsét. Ezen a mai ünnepen ennek az ünnepnek az üzenetét kellene megértenünk, és ha sikerül, akkor talán képesek vagyunk elfogadni Jézusnak az ajánlatát, mégpedig a szeretet parancsolatát, amely hatalom. Ajánljuk fel ezt a szentmisét a magyar kereszténység megújulásáért. Bárcsak a magyar Egyház is és minden tagja felismerné az Isten üdvösséget szerző hatalmát, amely hatalom Isten és ember kapcsolatunkban, ember és ember kapcsolatunkban az üdvösség szolgálata. Tartsunk önvizsgálatot!

Szentbeszéd

Kedves testvérek! A szentmise köszöntőjében mennyei pecsétet emlegettem. Valóban a mennyei Atya pecsétjéről van szó, akinek örök elhatározása volt, hogy az ő Fia, Jézus Krisztus értünk emberré lesz, megtestesül, aztán szenvedésével, halálával kifejezi felénk az Ő szeretetét. Talán így is mondhatnám, az isteni szeretet hatalmát, hiszen ahogy tudjuk, az elmúlt hetek ünnepnapjai világossá tették a számunkra, hogy az isteni szeretet hatalom és ez az isteni hatalom az üdvösségünk szerzője. Megmentődött az ember világa és megmenekült az ember. Majd aztán feltámadása után elbúcsúzik tőlünk, először az apostoloktól természetesen, és elkezdődik egy új korszak az emberiség életében.

Jövő vasárnap ünnepeljük Pünkösdöt. Pünkösd ünnepével egy új időszak kezdődik a világ életében, mert nekünk embereknek válaszolni kell a kérdésre: elfogadjátok-e a szeretet hatalmát? Jézus világosan és egyértelműen tanítja, ma is hallottuk: minden úgy történt, ahogy annak történnie kellett. Nekünk pedig Jézus művét kell folytatni, és amikor eljön a Lélek, az isteni erő, hiszen a Lélek Jézus lelke, akkor ennek a Léleknek az erejében mi igent tudunk mondani a szeretet hatalmára, amely hatalom a szolgálat által van jelen ebben a világban. Ha ez a szolgálat nem tartozik hozzá – és erre tesz bennünket képessé Jézusnak a Lelke –, akkor az Egyház egy képződmény és nincs rá szükség.

Ma Európában élünk, ma Magyarországon élünk. Nagyjából szavazott Európa, szavazott Magyarország. Most ne a választásokra gondoljunk, mert ezek a választások nem a Lélek megnyilatkozásai, ezek a választások az ember jólétével függenek össze és ezeknek semmi közük nincs az üdvösséghez. Ezek evilági történések és erről szavazott Európa. Üdvösségre mintha nem lenne szüksége, vagyis lemondott a megváltó szeretetről. Szeretet nélküli világát építi, és egyfolytában csodálkozunk azon, hogy ennek a világnak a légköre egyre idegenebb a számunkra és bizony a szeretet hatalma nélkül közünk sincs az Istenhez, közünk sincs egymáshoz.

A kérdés az, hogy ezen a mai ünnepen megsejtjük-e, miről is van szó Jézus mennybemenetelekor, és ha valamit megsejtünk belőle, akkor talán elég lelki erőt gyűl össze ahhoz, hogy igent tudjunk mondani az üdvösségszerző szeretetnek a hatalmára. Majd aztán jövő vasárnap, ha ezt a lépést meg tudjuk tenni, akkor van remény arra, hogy ezt az igenünket

az Isten Lelke megerősíti és elkezdődhet Európának is, Magyarországnak is, de az egész világnak is üdvösséges ideje.

Mert a szeretet hatalma üdvösséget szerez. Az üdvösség pedig roppant egyszerűen, a mi napi fogalmaink szerint a következőt jelenti: az ember jólléte. Nem az ember jólléte, annak nincs köze az Istenhez. Jézus Krisztus világosan megmondta, hogy soha nem lesz jóléti társadalom ezen a földön, hiszen a jólét gondtalan anyagi helyzet. Mennyi kiszolgáltatott ember van, mennyi elszegényedett ember van a világban és mennyire szükség lenne az üdvösség művére ezen a világon! Nem csupán arra gondolok, hogy az extraprofitot termelőket megadóztatják, hogy valami jusson a nyomorultaknak, a szegényeknek is, hogy egyszerűen tudjunk fizetni azok helyett, akik egymással háborúskodnak és okozzák nekünk a jólétnek a teljes tönkretételét, ha egyáltalán valaki gondol erre.

Azért is vettem föl ezt a ruhát, mert akkor, amikor a Magyar Máltai Szeretetszolgálat megalakult, ezt a szolgálatot elkötelezett hívő keresztények hozták létre, nem a világ emberei, hanem azok, akik felismerték azt, hogy az üdvösségre a világnak van szüksége, nem a templomok embereinek. Pedig akkor még, amikor a Szeretetszolgálat megalakult, éppen a rendszerváltoztatás mezsgyéjén billegtünk és akkor még a világnak a gondolkodása is sokkal egészségesebb volt, mint most. Mert akkor még voltunk elegen ahhoz, hogy szembemenjünk azzal a világi gondolkodással, amely csak az ember nagyobb falat kenyérével foglalkozott, a több pénzzel a zsebben és az egzisztenciális biztonságunkkal. Ma már csak ez fontos, ezért is haldoklik a kereszténység itt is, egész Európában is, de bizonyos értelemben az egész világon.

Testvérek azért lett a Magyar Máltai Szeretetszolgálatnak a neve Szeretetszolgálat, mert a szeretet hatalmát csak szolgálattal lehet megjeleníteni. Olyan világos a számunkra: a hit cselekedetek nélkül halott, a szeretet áldozatok nélkül semmi, szólam. Jézus Krisztus az üdvösséget áldozatával hozta el közénk, mert Jézus Krisztus nagyon jól tudta azt, hogy nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint annak, aki áldozatot tud hozni a másik emberért. Sőt, aki az életét is kész kockáztatni a másik emberért, adott esetben oda is adni.

Ezek az emberek nem a háborúk áldozatai. A háborúkban áldozatok vannak. Jézus Krisztus nem áldozat, az az ember nem áldozat, aki a szeretete bizonyításaképpen áldozatra kész a másik emberért és ebben az áldozatban elfogy az életünk, vagy ha nem fogy el, akkor hiába élünk, mert az emberi élet értelme az Istenben van. Az emberi élet célja az Isten.

Az a Kis katekizmus, amit még nekem a nagyapám adott a kezembe kicsi gyerekkoromban – ma ez a Kis katekizmus nincs, ma tudományos hittankönyvek vannak és különböző nagy írások, de arra a legegyszerűbb kérdésre mintha nem találnák a választ, hogy mi végett vagyunk a világon – a Kis katekizmus az emberi élet értelmét és az emberi élet célját megfogalmazza. Azért vagyunk a világon, hogy Istent megismerjük, szeressük, neki szolgáljunk és ezáltal üdvözlünk. És az üdvösség nem a halál utáni élet, az üdvösség a mai életünk. Akkor járjuk az üdvösség útját, ha ismerjük az Istent, ismerjük egymást, szeretjük az Istent és szeretjük egymást és szolgáljuk az Isten akaratát és szolgáljuk egymás életét.

Testvérek, ilyen egyszerű a kérdés. Ugyanakkor az ember az életével fizet. Ma a kérdés az, hogy tudunk-e igent mondani a szeretet hatalmára. Mert egyedül a szeretet bír azzal a hatalommal, amely meg tudja szólítani a másik embert, amely úgy tudja megszólítani a másik embert, hogy az a másik elhiszi, hogy ő fontos, mert őt szeretik, mert vele valaki összetartozik.

Hát ez a krisztusi üzenet, ez az üdvösség, a jóllét. Erre vágyik mindenki, erre a megszólítottságra, erre az őszinteségre. És ez hatalom, hiszen aki meg tudja így szólítani a

másik embert, annak hatalma van a másik ember fölött, a szeretet hatalma. Az a nagy igazság, hogy érte adja az életét. Áldozatok árán is összetartozik vele.

Ezen a mai napon ezt a kérdést kell megválaszolnunk: a szeretet hatalmára igent mondunk vagy nem? Beszélni persze könnyű, de a szót betartani, az már kemény kihívás. És akkor, amikor egymásnak azt mondjuk, amire a másik vágyakozik – az üdvösségre vágyakozik, az üdvösség a kimondott szeretet a másik ember felé – akkor ez azt jelenti, hogy beteljesíti az ember a szeretetet az áldozatai által.

Testvérek, ennek a mai ünnepnek ez az üzenete. Jézus Krisztus megváltotta a világot, összekapcsolta az eget meg a földet. A Paradicsomban ezt játszottuk el, elhagytuk a Paradicsomot, elhagytuk az Istent és elhagytuk egymást. A hatalmas szeretet újra összekapcsolja az Istent az emberrel, az eget a földdel.

Ezt imádkozzuk a Miatyánkban: legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Minden imádságunkban ezt kérjük, minden Miatyánkban, mert nem lehet az égi igazságok nélkül a földön üdvös életet élni és nem lehet célja az emberi életünknek Isten nélkül, mert Isten az emberi életünk értelme és célja, aki mindig hűséges, aki a szeretetben állhatatos.

És nem lehet üdvösséget élni egymással veszekedésben, egymással hazudozásban nem lehet üdvösséges életet élni. A legalapvetőbb emberi kapcsolatainkat zúztuk szét. Széttúztuk a házasság intézményét, fölbontottuk a családnak az intézményét. Az Istentől ajándékba kapott gyerekekkel játszodozunk, kísérletezünk, mint Hitlernek az orvosai annak idején, amin fel volt háborodva a világ, még ma is emlegetik, közben ugyanezeket a kísérleteket teszik a gyerekekkel, mint az állítólagos istentelenek.

Testvérek, ma válaszolni kell. Jézus egy új világot hozott, és aki igent tud mondani erre a ma feltett kérdésre, az új ember lesz. Az az újság, amit ott mindig látnak, amikor belépnek a templomba, az Új Ember, erről szól. Az új ember az, akinek a lelkében összebékül ég és föld, akiben összebékül Isten és ember, akiben összebékül ember és ember. És mindezt Jézus példája igazolja és mindehhez erőt az Isten ajándékaképp Jézus Lelke ad, amit majd Pünkösdkor ünnepelünk. Hát ma ezzel a kérdéssel kell szembesülni mindegyikünknek és újragondolni a jövőnket. Isten velünk van!

+ *A M E N* +

Szentmise befejezése

Bársony Csaba: Kedves testvérek! Meghívást szeretnék tolmácsolni Nektek. Árpád fiunkat a bíboros úr június 18-án szombaton délelőtt 10:30-kor fogja pappá szentelni Esztergomban, a Bazilikában. Ez lenne az egyik meghívás, hogy aki tud, az jöjjön el. A másik meghívás az első miséje, aznap délután 6 órakor a Zugligeti Szent Család plébániatemplomban lesz. A szentelés után nem lesz lehetőség arra, hogy Árpáddal beszélni lehessen, vagy találkozni, vagy akár csak kezet fogni, ezért egy személyesebb találkozásra van lehetőség az újmise után. Hogyha valaki maradandó útravalót, buzdítást szeretne az Árpádnak adni, egy A4-es lapra, kézzel, géppel, bárhogy írhat, rajzolhat. Ezeket a lapokat összegyűjtögetjük, egy albumba beletesszük és ezt fogjuk neki ajándékképpen útravalóul átadni, hogy egy életen keresztül mellette lehessünk így, kézzelfoghatóan is. Ha valaki ráér, akkor jöjjön, ha csak imádsággal, akkor pedig kérjük az ő imádságát. Köszönöm!

Kedves Csaba, egy kicsit messze van még, feledékeny az ember. Június 18-a olyan messze van, hogy addig még élni is kell, úgyhogy azért jó szívvel ajánlom, hogy ezt majd valamilyen módon meg kell ismételni.

Közvetlenebb dolog, hogy holnap, 30-án egy nagyon fontos ünnepre vagy eseményre emlékezünk, Szent István királyunk ereklyéinek az átvitelére. 1083-ban bontották föl a sírját és akkor találták épen maradt jobb alsó karját. Tehát a holnapi nap folyamán erre a nagy eseményre gondolunk, meg arra, hogy István királynak jó jobb keze volt, irányt tudott mutatni, és nem lenne jó elfeledkezni róla.

És a mai ünnepel kapcsolatosan azért elgondolkodtató, hogy az apostolok szomorúan mentek a búcsúzásra, aztán ahogy hallottuk az Evangéliumból, utána pedig nagy örömmel mentek haza. Tehát valamit megsejtettek. Jézus többször mondta, hogy meddig maradjak még veletek, hát már mindent elmondtam, hát még mindig nem értitek? Hát valamit megsejtettek a mennybemenetel alkalmával. Aztán még Jézus azt is mondta, majd ha eljön a Lélek, a Szentlélek, akkor mindent eszetekbe juttat, és valószínű ez is egy kicsit jobb kedvre derítette őket. Talán azt még nem sejtették, mert akkor a jókedvük egy kicsit alábbhagyott volna, hogy Jézus életéről tanúságot tenni, a szeretet hatalmáról, mert akkor lesznek új emberek, hát ez kemény vállalkozás. De mindenesetre ez ma is érvényes, úgyhogy az Isten áldásával együtt ezt is fogadjuk el, ezt a krisztusi ajánlatot. Jövő vasárnap Pünkösödöt ünnepelünk, a Lélek eljövételét. Ha csak ketten leszünk, akkor is meglesz a szentmise.

+ *ÁLDÁS* +